

Vad gör en tecknad serie i ett engelskläromedel?

Lina Neidestam, serietecknare och Zeldas skapare, varför ska man ha en tecknad serie i ett läromedel i engelska?

Serier har en enorm attraktionskraft. Ett stort textsjok kan verka ointagligt och trist för en morgontrött elev, medan färgglada bilder och roliga figurer har

en mycket större förmåga att locka intresse och slänga in läsaren i historien. Vål där finns ju ändå texten och dialogen, men den är helt enkelt paketerad i en roligare form. Dessutom får texten olika nyanser och undertoner i förhållande till bilden, vilket ofta ger en komisk effekt. Serier ger lustfyllda läsoplevelser, som förhoppningsvis leder till ett ökat intresse för språk, litteratur och fler serier.

Seriemediet funkar också bra i ett språkfämne eftersom serier handlar om text- och bildspråk, och om vad som händer när man kombinerar dessa och ett tredje språk uppstår. Man lär sig tolka och dechifrera tecken, symboler, karaktärernas känslolägen, undertoner och uttryck. Serier är som en blandning mellan teater, film, språk, litteratur och konst.

Jag tror också att det blir roligare att läsa engelska när man ser seriefigurerna som talar språket, hur de interagerar med varandra och vilka uttryck de använder. Elever har ju knappast problem med att titta på engelska filmer eller lyssna på engelska låttexter, och serier kan dra nytta av den underhållningsstämpel som de dras med.

Man blir ju lite nyfiken. Vem är du?

Jag heter Lina Neidestam och föddes 1984 i Södertälje. Jag har alltid ritat egna böcker som jag haft ihop och färglade nitiskt och min dagbok har alltid varit i serieform. När jag var femton började jag skriva och illustrera för lokaltidningen. Efter studenten sökte jag till Serieskolan i Malmö och kom in. Där blev jag snabbt publicerad i Sydsvenskan och startade en egen serietidning som hette "Polly Darton". Nu bor jag i Stockholm och ritat serien Zelda för tidningar som Metro, Nemi och NSD. När jag inte jobbar så läser jag böcker, äter god mat, maratonfökar och joggar.

Nästa fråga blir förstås: Vem är Zelda? Liknar hon dig?

Ja, Zelda liknar mig men serien är inte självbiografisk. Jag ljuger och hittar på mer än man kan tro, men mina idéer kommer alltid ur något jag läst, pratat om eller sett på stan. Zelda är en idealist vars vackra visioner oftast krockar med verkligheten och hon har höga ambitioner vad gäller karriären, men är lite för lat för att orka genomföra dem. Hon är också en tvättakta åttiotalist som måste dokumentera hela sitt liv på myspace, facebook, på bloggen och youtube. Syns man inte så finns man inte. Som brukligt är seriefiguren ett hopkok av sin skapares sämre sidor, haha.

Den här unga, blonda och tandställningsprydda Zelda som lever rövare i Booster är helt enkelt en tonårsvariant av min lite äldre, svarthårigare och mer feministiska hjältinna som jag ritat till vardags.

Har du själv gått på high school i USA?

Nej, men jag ville! Jag älskade high school-filmer från 80-talet när jag var tonåring och hade en extremt idealiserad bild som byggde på stereotypa förlagor som *Breakfast Club*, *Carrie*, *Can't buy me love*, *Heathers* och *Footloose*. Har man växt upp i Sverige är man ju väldigt påverkad av amerikansk kultur, så även jag. Dock blev jag aldrig utbytsstudent på riktigt, dels för att jag var feg men kanske mest för att jag inte ville förstöra min rosaskimrande bild av high school, verkligheten är ju alltid så tråkig. Jag föredrog att leva i mina illusioner.

Slutligen, hur ser du på framtiden för tecknade serier överlag?

Den är ljus! Det väller in kvinnliga serietecknare på marknaden (i alla fall i Sverige), och det tvättar bort seriernas stämpel som något pojkrumsnördigt och pubertalt, och respekten för serier och vad det kan vara höjs hela tiden. Samtidigt kommer fler genrer fram i och med att fler tecknare utexamineras från serieskolorna. Skräck, samhällsreportage, serieversioner av litterära verk (t ex Strindbergs *Inferno*) konceptkonst, feministisk erotik, novellsamlingar och historiska kvinnoporträtt, allt samsas på de allt trängre seriehyllorna i bokhandlarna. Och det viktigaste: folk köper serier i mycket större utsträckning än förr, ofta de som inte brukar läsa serier. Även det mediala intresset är stort. Dessutom siktar många svenska tecknare på en internationell karriär med utgivning i USA, Kanada och Frankrike. Så visst händer det grejer.